

poměr ohledně určitých pozemků zlikvidován tak, že strany pachtovní smlouvu ohledně jich zrušily a za ochotu žalobce ke zrušení zavázala se žalovaná dáti mu jednak odškodné, jednak jako další náhradu ponechat mu jetel ještě v roce 1929. Byly proto touto dohodou přeměněny pochybné nároky stran v nepochybné, strany uzavřely smír po rozumu § 1380 obč. zák. a o nesplnění tohoto smíru, nikoliv o nedodržení pachtovní smlouvy, jež smírem zanikla co do sporných pozemků, opírá žalobce zažalovaný nárok na náhradu škody. Neuplatňuje tedy žalobce žalobou nárok ze smlouvy pachtovní a není proto k jednání a k rozhodování o žalobě věcně příslušným okresní soud podle § 49 čís. 5 j. n., nýbrž soud sborový, na který byla právem žaloba vznesena. Pochybil proto odvolací soud, zrušiv rozsudek první stolice a řízení jemu předcházející pro zmatečnost podle § 477 čís. 3 c. ř. s.

Čís. 11127.

Ani proti usnesení soudu druhé stolice nařizujícímu manželci, by se vrátil do manželského společenství (čl. I. písm. a) vládního nařízení ze dne 27. června 1919, čís. 362 sb. z. a n.), není dovolací rekurs přípustný.

(Rozh. ze dne 31. října 1931, R I 684/31.)

Soud první stolice zamítl návrh manžela na výzvu manželky k návratu do manželského společenství [§ 13 c) rozl. zák.]. Rekursní soud návrhu vyhověl.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs manželčin.

Důvody:

Podle čl. I písm. a) vládního nařízení ze dne 27. června 1919, čís. 362 sb. z. a n. není stížnosti proti usnesení, jímž k žádosti jednoho manžela druhému manželci bylo uloženo podle § 13 písm. c) rozl. zák. ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n., by se do šesti měsíců vrátil do manželského společenství se žádajícím manželem. Nařízení to nerozeznává, zda jde o usnesení první či druhé stolice. Z toho jest zřejmo, že si ani proti usnesení druhé stolice nařizujícímu manželci, by se vrátil do manželského společenství, nelze stěžovati, a byla proto dovolací stížnost odmítnuta jako nepřipustná.

Čís. 11128.

Zájemné popsání vnesených svršků podle § 1101 obč. zák. jest prozatímním opatřením, jež sice není uvedeno v exekučním řádě, o němž však platí co do řízení předpisy §§ 378 až 402 ex. ř. o prozatímních opatřeních, nanejvýš i ustanovení § 394 ex. ř.

Nárok na náhradu škody podle § 394 ex. ř.